

Τινες ἢ δύο φασὶ Φίλιππον καὶ Αραεῶτα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη. πλὴν γυναικα δ' ἀγνώσκει, πότε οὐ φρονιούτε παίδων, ἴσως αὐτῶν λέγων.

Ἐγραψε, δὲ δράματα μὲν ἄν ἀπλήρη) τέσσαρα ὡς ἐκ δὴ αὐτῶν. ἐστὶ ἢ ταῦτα ποίησις. ναύαγος. νῆσι. νίοβις. ἀπὸ ἐφασαν εἶ) τῆς Ἀρχῆς.

Ὁ κωμικὸς χρόνος συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν καὶ καὶ εἰ μὴ ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θεῖατρον, δὲ τῆς ἀεισεβάς ἀψιδίου εἰσήκει. ἢ ὡς ἀπὸ ἀγεῶν δὲ τῆς δεξιάς ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς αὐτὴν ὑποκειτάς. ἀναχρωμάτων δὲ τῆς ὑποκειτῆς ἐπιλαίς ἐσρέφετο ὁ χρόνος προσέχων ἐφ' ἐκάτερα μέρη τῆς θεῖας. ἐκαλεῖτο δὲ τῶν γῆρας τὸ ποιῆτον ὄνομα τὸ ὀρχήσεως ὡς ἀβασίς ὁμωνυμῶς τῶν γῆρας, τὸ τρεῖτον μακρόν τὸ καὶ πέντε, τέταρτον σροφή ἢ ἀδὴ. τὸ πέμπτον ἐπιρρημα. τὸ ἕκτον ἀπίσροφος ἢ ἀντωδὴ. τὸ ἕβδομον ἀντεπιρρημα.

Ἐποικεῖται Αεισοφαίους Καλλίσρατος καὶ Φιλωνίδης, δι' ἃν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτῶν. δὲ καὶ Φιλωνίδου τὰ δημοικα, δὲ καὶ Καλλίσρατου τὰ ἰδιωικα.

Πόσα μέρη κωμωδίας. α. πρῶτος τὸ μέγεθος εἰσὸς τῆς χροῦ μέρους. β. χροικόν, τὸ τῆς χροῦ διδόμενον μέγεθος. γ. ἐπεισόδιον τὸ μετὰ ἐξὺ δύο χροικῶν μέγεθος. δ. ἐξοδος τὸ ὅτι πλεῖστον λεγόμενον τῆς χροῦ. εἶρη) ἢ καὶ πόσα μέρη ὡς ἀβασίως τῆς χροῦ.

VITA ARISTOPHANIS A NICODEMO

Frischlino conscripta.

ARISTOPHANES Poeta Comicus, patre natus fuit Philippo, cuius Atticus, ex tribu Cydatheniensi, curia Pandionide. Hunc Suidas Rhodium ex oppido Lindo fuisse tradit, & iure ciuitatis donatū affirmat: alij (de quibus postea dicam) Æginetam fuisse dicunt. Primus autem hic veterem Comœdiam, rudem adhuc, & dispersam collegit, eamque in meliorem atque utiliore formam traduxit. Nam Cratinus & Eupolis multò acerbius ac turpius alios insectati fuerant, quàm decebat. Sed & ipse Aristophanes initio eandem verborum amaricieta in suis vsurpabat fabulis: quam tamen postremis Comœdiis iusta moderatione adhibita, plurimum mitigauit. Meminit huius priscae libertatis Horatius in sermonibus; vbi ait:

*Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque poeta,
Atque alij, quorum Comœdia prisca virorum est:
Si quis erat dignus describi, quod malus aut fur:
Quod mæchus foret, aut sicarius, aut alioqui
Famosus: multa cum libertate notabant.*

Decreto demum promulgato, ne quis actor aut ludio nominatim aliquem in Comœdia perstringeret, cum iam histriones ab omni actione desisterent, nouæ Comœdiæ rationem inire cœpit: cuius primum specimen ostendit in Cocalo, vbi non veras, vt in Equitibus, Nebulis, Ranis, & alibi, sed fictas personas introducit: Interitum seu corruptelam & recognitionem. Vnde initiū sumētes Menander & Philemon, nouam Comœdiam cœnaxerunt. Ipse quidē Aristophanes in scenam non statim venit, quod natura esset timidus, licet ingeniosus admodū & perquam industrius. Quæ autē per initia suorum studiorum facere non audebat, ea per histriones & actores suos, Callistratum & Philonidē perfecit: quorū ille operā ad populum utebatur. Castigatus ob hoc cōuiciis Aristonymi & Amipsiæ, vt ex fabulis eius cognoscitur, qui illū de veteris prouerbij sentētia, quarta Luna natū dicebāt, quasi aliis iuuādis operam daret, sibi ipse inutilis: tandē metu deposito in Scenā prodit. Et quia supra modū infensus erat Cleoni, tribuno plebis, homini turbulento, & noxio ciui, scripsit contra eum, Equites, Comœdiā: in qua reprehendit ipsius farta, peculatus, & crudelissima quæque facinora. Sed nemo erat ex Histrionibus, qui personā Cleonis, vel habitu & larua velare, vel gestu & voce auderet exprimere, propter summū metū, in quē ille ciues sua crudelitate perduxerat. Igitur ipse Aristophanes, facie minio illita in Scenā prosiluit, & personā Cleonis egit. Quare damnatus ab equitibus, Cleo multā quinque talentū poetæ soluere coactus est. Hinc illud in Acharnēibus: